

ת"פ 45713/07/17 - מדינת ישראל נגד ניזמי רובינוב (עציר),

בית המשפט המחוזי בחיפה

ת"פ 45713-07-17 מדינת ישראל נ' רובינוב(עציר)

23.01.18

בפני כבוד השופט כמאל סעב
בעניין: מדינת ישראל

המאשימה

נגד

ניזמי רובינוב (עציר),

הנאשם

ב"כ המאשימה: עו"ד אמיר אליאל

ב"כ הנאשם: עו"ד אילן אלימלך

גזר דין

א. פתח דבר:

1. הנאשם, יליד 1981, הורשע על פי הודאתו בעובדות כתב האישום המתוקן שסומן באות א', **בעבירות בנשק (החזקה, נשיאה והובלת נשק, אבזר ותחמושת)** - לפי סעיף 144(ב) לחוק העונשין, תשל"ז-1977 (להלן: "**חוק העונשין**"); עבירה של **נהיגה ללא רישיון נהיגה בתוקף** - לפי סעיפים 10(א) ו-63 לפקודת התעבורה, [נוסח חדש], התשכ"א - 1961 (להלן: "**פקודת התעבורה**"); עבירה של **נהיגה ללא ביטוח** - לפי סעיפים 2(א) + (ב) לפקודת ביטוח רכב מנועי [נוסח חדש], התש"ל - 1970; וכן עבירה של **נהיגה פזיזה** - לפי סעיף 338(א)(1) לחוק העונשין.
2. בטרם תחילת שמיעת הראיות, הגיעו הצדדים להסדר טיעון שסומן באות ב', שבמסגרתו חזר בו הנאשם מכפירתו, הודה בעובדות כתב האישום המתוקן והורשע בעבירות המפורטות לעיל.
לעניין העונש הטיעון חופשי ע"פ הסדר הטיעון.

ב. עובדות כתב האישום המתוקן:

3. ביום 10.7.17 בשעות הבוקר, נהג הנאשם ברכב מסוג קיה פיקנטו (להלן: "**הרכב**") ללא רישיון נהיגה

בתוקף וללא פוליסת ביטוח בת תוקף. הנאשם נהג ברכב כשהוא מחזיק ומוביל אקדח חצי אוטומטי מסוג FN ובתוכו מחסנית ובה 13 כדורים 9 מ"מ, ללא רשות על פי דין להחזקתם והובלתם.

4. עוד נטען כי הנאשם נהג ברכב במהירות ובפראות, תוך שהוא נוסע מצד לצד, ונכנס לכיכר תנועה באופן שגרם לרכב מסחרי לבלום בכניסה לכיכר.

5. אותה עת נסעו בקרבת מקום שוטרים הלבושים במדי משטרה ואשר הבחינו בנסיעתו הפרועה של הנאשם. השוטרים נסעו אחר הנאשם, אך בשלב כלשהו איבדו קשר עין עמו.

6. בהמשך, איבד הנאשם שליטה על הרכב, סטה שמאלה תוך שהוא עולה על המדרכה ומתנגש בעץ דקל, נהדף עם הרכב חזרה לכביש ונעצר עם חזית הרכב נגד כיוון התנועה (להלן: "התאונה").

7. כתוצאה מהתאונה נגרם נזק כבד בדופן קדמי שמאלי של הרכב.

8. מיד לאחר התאונה, הגיעו השוטרים למקום כשהם בניידת והבחינו בנאשם. הנאשם יצא מהרכב והחל להימלט בריצה על המדרכה, כשהוא מחזיק ביד שמאל את האקדח ובו המחסנית והכדורים.

9. בהמשך, ירד הנאשם מהמדרכה לתוך שטח חולי, והמשיך לרוץ במטרה להימלט מהשוטרים. בשלב זה ירדו השוטרים מהניידת והחלו במרדף רגלי אחר הנאשם; כשבמהלך ההימלטות מעד והשוטרים אשר הגיעו אליו, שלפו את נשקם וכיוונו אותו לעברו תוך שצעקו לו "עצור, משטרה, זרוק את האקדח". הנאשם השליך את האקדח ארצה יחד עם מכשיר הפלאפון וכפפה שלבש על ידו.

ג. טיעוני הצדדים לעונש:

טיעוני המאשימה:

10. המאשימה הגישה את טיעוניה בכתב שסומנו 5/ת והשלימה אותם בפניי בעל פה.

11. המאשימה הפנתה לפסיקה והדגישה כי התופעה של החזקת נשק בלתי חוקי הפכה למכת מדינה של ממש ועל בית המשפט מוטלת חובה להילחם בתופעה זו באמצעות ענישה מחמירה. עוד הדגישה המאשימה כי עבירות האלימות המבוצעות באמצעות נשק התרבו לאחרונה; עבירות שנגזרות באופן ישיר מהחזקה בלתי חוקית בנשק ע"י אנשים לא מורשים וגורמים עברייניים אשר עושים שימוש בנשק, במקרים מסוימים.

12. הנאשם במעשיו פגע בערכים החברתיים המוגנים של שלום הציבור, בטחונו וחיי, וכן בסדר חברתי ובשלטון החוק.

13. ב"כ המאשימה הפנה לרישום הפלילי שהוגש וסומן 1/ת וציין כי לחובתו של הנאשם 19 הרשעות קודמות, בין היתר בגין עבירות רכוש, נשק, איומים, הפרעה לשוטרי במילוי תפקיד, הפרת הוראה חוקית, שימוש בסמים לצריכה עצמית, תקיפה הגורמת חבלה ממש, סחיטה באיומים, שוד וכו'.

עוד ציין כי הנאשם שוחרר רק לאחרונה ביום 13.10.16 ממאסר שהוטל עליו בת"פ 50340-12-12 (הוטל עליו 3 שנים ו- 7 חודשים לאחר הפעלת מע"ת בן 7 חודשים), זאת בגין הרשעתו בעבירות של רכישה והחזקת נשק שלא כדין, איומים והסגת גבול פלילית. המאשימה הדגישה כי הנאשם ביצע את העבירות נשוא כתב האישום

המתוקן בתיק דנן בחלוף כ- 9 חודשים בלבד ממועד שחרורו ממאסרו האחרון, כמפורט לעיל.

עוד הפנתה המאשימה לרישום התעבורתי של הנאשם שהוגש וסומן ת/2 וציינה כי לחובתו 3 הרשעות קודמות בין השנים 2000 - 2010 בגין עבירות של נהיגה ללא רישיון נהיגה, חציית כביש כברמזור אור אדום וחציית כביש במקום שבו מותקנת גדר בשטח ההפרדה.

בנוסף הפנתה המאשימה לרשימת כליאות לאדם בשב"ס שהוגשה וסומנה ת/3, וציינה כי נוכח הרשעותיו של הנאשם, היקפן ואופיין דומה כי הנאשם יוצא ובא בין כותלי בתי הסוהר משנת 2000 ועד לשנת 2016.

14. ב"כ המאשימה הפנה לע"פ 135/17 **מדינת ישראל נגד סמיר בסל** (ניתן ביום 8.3.17) (להלן: "**בסל**"), שם החמיר בית המשפט העליון בעונשו של המשיב שהורשע בעבירה של החזקה ונשיאת נשק והעמידו על 18 חודשי מאסר (תחת 12 חודשים). בנוסף הפנתה המאשימה לע"פ 4677/15 **פאחורי נ' מדינת ישראל** (ניתן ביום 2.5.16), שם הורשע המערער בביצוע עבירות בנשק, איומים, ירי באזור מגורים וחבלה במזיד ברכב. בית המשפט המחוזי הטיל על המערער 46 חודשי מאסר בפועל. בית המשפט המחוזי קבע מתחם עונש כולל לכל אישום, כך שבאישום הראשון בהינתן איומים שקדמו לירי, שימוש באקדח והכוונת נשק לכלי רכב בו שוהים אנשים ופגיעה ברכב, בין 30 ל- 54 חודשי מאסר וביחס לאישום שני בהינתן החזקה והובלה של אקדח שימוש בו לעבר בית מגורים ופגיעה בבניין בין 24 ל- 48 חודשי מאסר. בית המשפט העליון אישר את מתחם העונש הכולל שנקבע אך הקל בעונשו של המערער והעמידו על 34 חודשי מאסר בפועל, לאור עברו הפלילי הנקי והפוטנציאל השיקומי הגבוה כעולה מתסקיר שירות המבחן.

עוד הפנתה המאשימה לת"פ (חי') 22085-08-11 **מדינת ישראל נ' אמיר סגס** (ניתן ביום 15.2.12), הנאשם הורשע על פי הודאתו בעבירה של נשיאה והובלת אקדח ותחמושת (אקדח מסוג ברטה ומחסנית שהכילה 8 כדורים). בית המשפט הטיל עליו 28 חודשי מאסר בפועל והפעיל מאסר על תנאי בן 10 חודשים, כך שסה"כ נגזרו עליו 38 חודשי מאסר בפועל.

המאשימה הפנתה גם לע"פ 4945/13 **מדינת ישראל נ' סלימאן** (ניתן ביום 19.01.14) (להלן: "**פס"ד סלימאן**"), שם הורשע המערער לאחר שמיעת ראיות בעבירות של רכישה, החזקה, הובלה ונשיאת נשק ותחמושת, בהפרעה לשוטר במילוי תפקידו, מעשה פזיזות ורשלנות והסתייעות ברכב לביצוע פשע. בית המשפט המחוזי קבע מתחם שנע בין 6 חודשי מאסר בעבודות שירות ל- 20 חודשי מאסר בפועל, בסופו של דבר נגזרו על הנאשם 6 חודשי מאסר שירוצו בעבודות שירות. בית המשפט העליון קבע כי המתחם מקל יתר על המידה והעמידו על 12-36 חודשי מאסר בפועל. באותו מקרה, מאחר ומדובר בנאשם צעיר כבן 20 נטול עבר פלילי ולאור פוטנציאל השיקום, החליט בית המשפט העליון לחרוג מהמתחם ולהשאיר את העונש על קנו.

15. לטענת המאשימה, כאשר מדובר בעבירות חמורות כדוגמה העבירות שבפנינו, הליך שיקומי אינו עומד כלל על הפרק, אלא במהלך ריצוי עונש המאסר.

16. ב"כ המאשימה סבור כי מתחם הענישה בגין עבירות בנשק המיוחסות לנאשם נע בין 3 עד 5 שנות מאסר בפועל ועתר להטיל על הנאשם עונש מאסר ברף הגבוה של המתחם שהוצע על ידו, בתוספת עונשי מאסר מותנה ביחס לכלל עבירות הנשק וכן ביחס לעבירות הנוספות, פסילה בפועל פסילה על תנאי, קנס כספי וחילוט הנשק והאמל"ח.

טיעוני ב"כ הנאשם:

עמוד 3

17. ב"כ הנאשם טען כי מתחם הענישה שעותרת לו המאשימה הינו חמור וחורג באופן קיצוני מהענישה המקובלת במקרים דומים וזאת מבלי להקל ראש בעבירות המיוחסות לנאשם.

לגישת הסנגור טיעוני המאשימה מתייחסים לעבירות סחר בנשק ויריות כאשר במקרה שלפנינו מדובר בעבירה של נשיאת נשק ללא עבירות נלוות שנמצאת במדרג התחתון שבעבירות הנשק.

18. הסנגור ביקש שיקבע כי העבירות המיוחסות לנאשם מהוות אירוע אחד, זאת בשל סמיכות הזמנים ורצף האירועים המיוחסים לנאשם.

19. הסנגור הפנה לנסיבותיו האישיות של הנאשם וציין את הודאתו, לקיחת אחריות מלאה, הבעת חרטה וחסכון העדת עדים רבים. הסנגור הגיש מסמך רפואי אודות בן דודו של הנאשם וטען כי מסמך זה מעיד על פגיעה בתא המשפחתי הקרוב של הנאשם, כאשר הירי בוצע כלפי בן דודו והאיומים הופנו גם כלפיו ומצא עצמו כנרדף, והגם שהסנגור לא ביקש להצדיק נשיאת נשק תוך ביצוע עבירה כהגנה עצמית, סבר כי ניתן להבין את המצוקה והסכנה שנחשף אליה הנאשם כשכל זה היה ברקע לביצוע העבירה. הסנגור ביקש להזכיר כי הנאשם לא עשה שימוש בנשק עובר למעצרו גם כאשר דלקו אחריו שני אנשים ובהמשך מרדף השוטרים שבסופו הוא עצר מיד ולא התנגד למעצר, כשהשוטר אמר לו לעצור.

20. ב"כ הנאשם הפנה לפסיקה, כך למשל הפנה לת"פ (חי') 47548-07-15 **מדינת ישראל נגד ג'ראד** (ניתן ביום 29.3.16), שם הורשע נאשם על פי הודאתו בעבירה בנשק (החזקה נשיאה והובלת אקדח עם שתי מחסניות ו- 10 כדורים). בית המשפט המחוזי קבע מתחם ענישה שנע בין 10 עד 24 חודשי מאסר בפועל והטיל על הנאשם 15 חודשים. יוער כאן כי בית המשפט הפעיל גם שני מאסרים מותנים אחד בן 15 חודשים והשני בן 12 חודשים באופן חופף ביניהם ובמצטבר לעונש שנגזר בתיק, כך שבסה"כ ירצה הנאשם 30 חודשי מאסר בפועל.

עוד הפנה הסנגור לת"פ (חי') 9111-02-15 **מדינת ישראל נגד חסארמה** (ניתן ביום 20.9.15), וטען כי שם דובר במקרה דומה למקרה שלפנינו ובית המשפט הטיל על הנאשם 10 חודשים. הוסיף הסנגור והפנה לכך שבתיק זה הורשע הנאשם בעבירות בנשק (החזקה ונשיאת אקדח), כאשר בכתב האישום נטען כי שוטרים הגיעו לסוכת אבלים של משפחת חסארמה במטרה לעכב אדם ממשפחת חסארמה לחקירה. הנאשם שהבחין בשוטרים החל במנוסה, כשהוא מחזיק באקדח ומחסנית עם 13 כדורים, במהלך המנוסה הנאשם זרק את האקדח והמחסנית. בית המשפט המחוזי קבע מתחם ענישה שנע בין 10 עד 36 חודשים וגזר על הנאשם 10 חודשים תוך התחשבות בכך שמדובר באדם צעיר נורמטיבי, עברו נקי ותסקיר חיובי.

בנוסף הפנה הסנגור לע"פ 9179-04-16 **מדינת ישראל נגד חסארמה** (11.12.16), שבו נגזר על נאשם שהורשע בעבירות בנשק, איומים והפרת הוראה חוקית, 22 חודשי מאסר בפועל. יצוין כי בית המשפט קבע כי מתחם הענישה נע בין 15 עד 48 חודשים. ראוי לציין, כי על גזר הדין הזה אליו הפנה הסנגור, הוגש ערעור על חומרת העונש לבית המשפט העליון, שנדחה - (ראו ע"פ 611/17 **חסארמה נגד מדינת ישראל**) (ניתן ביום 27.2.17).

21. לטענת הסנגור מתחם הענישה הראוי במקרה דנן נע בין 10 עד 32 חודשי מאסר. באשר לקביעת העונש בתוך המתחם ציין הסנגור כי הנאשם בן 37, עלה לארץ בשנת 2005, אביו שהיה הדמות המחנכת והמדריכה עבורו, נפטר בפתאומיות מדום לב והנאשם חווה טראומה קשה והחל להשתמש בסמים.

22. לדעת הסנגור גם אם עברו של הנאשם אינו קל, הרי שהעבירה האחרונה בוצעה בשנת 2009 וכי בטרם מאסרו הקודם כעולה מגזר הדין האחרון שהוגש, ניתן ללמוד כי הנאשם החל בתהליך גמילה מרצונו האישי ועד היום הוא מתמיד בהליך שיקומי מוצלח ומשתלב בכל טיפול שמציעים לו. הסנגור הפנה למצבה הרפואי של אם הנאשם תוך שהוא מדגיש את העובדה שהנאשם הוא האדם היחיד שדואג לה מבחינה כלכלית ורפואית וכי לאחר מעצרו מצבה בכי רע ומתקשה לתפקד לבדה.
23. אשר על כן, ביקש הסנגור לגזור על הנאשם עונש מאסר ברף התחתון של המתחם שנטען על ידו, מאסר מותנה "דרכוני", עפ"י גישתו, כדי להרתיעו, אך ביקש שלא להטיל עליו קנס, זאת נוכח מצבו הכלכלי הקשה וכדי לא להכביד על אמו החולה בנטל נוסף.

דברי הנאשם:

24. הנאשם הביע צער וחרטה על מעשיו שביצע מתוך פחד, לטענתו.

ד. דיון וגזירת הדין:

25. הנאשם הורשע ע"פ הודאתו, בביצוע עבירות בנשק (החזקה, נשיאה והובלת נשק, אבזר ותחמושת), עבירה של נהיגה ללא רישיון נהיגה בתוקף, בעבירה של נהיגה ללא ביטוח, וכן עבירה של נהיגה פזיזה.
26. הנאשם נשא והוביל נשק, אבזר ותחמושת בלא רשות על פי דין להחזקתם, נשיאתם והובלתם. עוד נהג הנאשם ברכב ללא רישיון נהיגה בתוקף וללא פוליסת בטוח בת תוקף וכן נהג רכבו בדרך רשלנית שיש בה כדי לסכן חיי אדם.
27. קולמוסין רבים נכתבו על חומרת העבירות בנשק כשבחלק מפסיקת בתי המשפט הוגדרה התופעה כ-"מכת מדינה"; זאת בשל הסכנה הטמונה בעבירות אלו ובשל ריבוי העבירות הנלוות או אלו המהוות פועל יוצא מהן.
- לעניין החשש שנשק בלתי מורשה מצוי בידי כל דכפין והסכנה הנשקפת מנשק זה לביטחון הציבור - ראו ע"פ 4460/11 **מדינת ישראל נ' פאיד** (ניתן ביום 28.11.11); ע"פ 2251/11 **נפאע נ' מדינת ישראל** (ניתן ביום 4.12.11); ע"פ 318/11 **מדינת ישראל נגד אבו ערב** (ניתנה ביום 5.12.11), וע"פ 4450/11 **עספור נ' מדינת ישראל** (ניתן ביום 8.2.12).
28. ביתהמשפטהעליונקבע לא אחת, כיהגיעה השעהלהחמירבענישתםשלהמבצעיםעבירותבנשק, גם במטרה להרתיע את הרבים, וכך נאמר:

"כבר נאמר לא אחת בפסיקתנו כי מידת העונש המוטל בגין עבירות המבוצעות בנשק, מושפעת מפוטנציאל הסיכון הרב הטמון בנשק המוחזק שלא כדין ומהעברתו מיד ליד ללא פיקוח. בבוא בית-המשפט לגזור את הדין בעבירה של החזקה ונשיאה של נשק עליו להתחשב בנסיבות שבהן באה לידי ביטוי החומרה המיוחדת שבעבירה. בין היתר, ייתן בית-המשפט דעתו על סוג הנשק המוחזק שלא כדין, על כמותו, על התכלית שלשמה הוא מוחזק ועל הסכנה המוחשית שיעשה בו שימוש ... כאשר מדובר בנשק שעל-פי טיבו אינו מיועד להגנה עצמית, וכל כולו נשק התקפי רב עוצמה אשר השימוש בו יכול להביא להרג ללא הבחנה, יש בעבירת ההחזקה והנשיאה של אותו נשק חומרה מיוחדת." - ראו ע"פ

1332/04 פס נ' מדינת ישראל, פ"ד נח(5) 541, 544 (2004). ראו גם: ע"פ 7384/07 ליזמי נ' מדינת ישראל (ניתן ביום 6.3.08); ע"פ 3361/08 ליבוביץ' נ' מדינת ישראל (ניתן ביום 27.7.08); ע"פ 5220/09 עוואודה נ' מדינת ישראל (ניתן ביום 30.12.09); ע"פ 8416/09 מ"ינ' חרבוש (ניתן ביום 9.6.10); ע"פ 4460/11 מדינת ישראל נ' פאיד (ניתן ביום 28.11.11); ע"פ 4154/16 דהוד נ' מדינת ישראל, (ניתן ביום 19.1.17); ע"פ 1397/16 מדינת ישראל נ' חמאיל, (ניתן ביום 12.9.16).

29. מגמת הפסיקה להחמיר בענישה בעבירות בנשק, זכתה לתמיכה מליאה בפסק דין שניתן בע"פ 1323/13 רך חסן ואח' נגד מדינת ישראל (ניתן ביום 5.6.13), שם נקבע כי:

"נוכח היקפן המתרחב של עבירות המבוצעות בנשק בכלל וסחר בנשק בפרט, וזמינותו המדאגה של נשק בלתי חוקי במחוזותינו, התעורר הצורך להחמיר בעונשי המאסר המוטלים בעבירות אלה. אכן, "התגלגלותם" של כלי נשק מיד ליד ללא פיקוח עלול להוביל להגעתם בדרך לא דרך לגורמים פליליים ועוינים. אין לדעת מה יעלה בגורלם של כלי נשק אלה ולאילו תוצאות הרסניות יובילו - בסכסוך ברחוב, בקטטה בין ניצים ואף בתוך המשפחה פנימה. הסכנה הנשקפת לציבור כתוצאה מעבירות אלה, לצד המימדים שאליהם הגיעו, מחייבים לתת ביטוי הולם וכבד משקל להגנה על הערך החברתי שנפגע כתוצאה מפעילות עבריינית זאת, הגנה על שלום הציבור מפני פגיעות בגוף או בנפש, ולהחמיר את עונשי המאסר המוטלים בגין פעילות עבריינית זאת, בהדרגה. למותר לציין כי אין בכך כדי לחתור תחת האופי האינדיבידואלי שבמלאכת הענישה, הנעשית כל מקרה לגופו, לפי נסיבותיו ומידת אשמו של הנאשם".

30. מיותר להזכיר, כי לא בכדי העונש המרבי אותו קבע המחוקק בגין עבירת נשיאת והובלת נשק ותחמושת הינו 10 שנות מאסר ובגין החזקה הינו 7 שנות מאסר.

31. לצד העבירות בנשק, הנאשם הורשע גם בעבירה של נהיגה ללא רישיון נהיגה בתוקף לפי סעיפים 10(א) ו-63 לפקודת התעבורה, כאשר העונש המירבי שקבע המחוקק לצד עבירה זו הינו 3 שנות מאסר ופסילת מינימום של 3 חודשים כאמור בסעיף 38 לאותה פקודה. עוד הורשע הנאשם בעבירה של נהיגה ללא ביטוח לפי סעיף 2(א) + (ב) לפקודת הביטוח שהעונש המירבי לצידה הינו 3 חודשי מאסר וכן הורשע הנאשם בעבירה של נהיגה פזיזה לפי סעיף 338(א)(1) שהעונש המירבי בצידה הינו 3 שנות מאסר.

32. העבירות שבהן הורשע הנאשם, עבירות נשק וכן עבירות שעניינן נהיגה פרועה ללא רישיון נהיגה וללא ביטוח, הן עבירות חמורות - ראו למשל עניין בסל הנ"ל.

33. מלאכתו הקשה של בימ"ש בגזירת הדין שאף הוגדרה "כקריעת ים סוף" חייבת להיעשות בהתאם לעקרון ההלימה כפי שמתווה תיקון 113 לחוק העונשין.

הערכים החברתיים שנפגעו ממעשי הנאשם הינם פגיעה בביטחונו של הציבור, הסדר החברתי ושלטון החוק, שכן, עבירות החזקת ונשיאת נשק הינן עבירות חמורות שנעשות לרוב כדי לאפשר ביצוען של עבירות אחרות ונלוות, שמעצם טבעו של הנשק, כרוכות באלימות או בהפחדה ויש בהן פוטנציאל במקרים מסוימים לגרימת מוות - ראו ע"פ 8416/09 מדינת ישראל נ' מחמוד חרבוש ואח' (ניתן ביום 9.6.10); ע"פ 7955/06 מיסור כרכור נ' מדינת ישראל (ניתן ביום 1.1.07).

34. גם עבירות הנהיגה ללא רישיון ופוליסת ביטוח וכן עבירה של נהיגה פזיזה פוגעות בביטחונו של הציבור

ובזכותו להשתמש בדרכים בבטחה וללא חשש; דבר הפוגע בסדר הציבורי ושלטון החוק ומוסיף נופך מסוים לחומרת העבירות, במיוחד כאשר בעברו של הנאשם עבירות תעבורה דומות.

36. בבחינת מדיניות הענישה הנוהגת, ולשם קביעת מתחם העונש עפ"י תיקון 113 לחוק, בנוסף לפסקי הדין שאליהם הפנו הצדדים, אפנה למספר פסקי דין בעבירות זהות ודומות בנסיבותיהם, שבהם נמצא כי מתחם העונש ההולם מצוי בין 24 עד 48 חודשי מאסר בפועל- כשלעניין זה ראו:

ע"פ 761/07 **מדינת ישראל נגד אדרי** (ניתן ביום 22.02.07); ע"פ 4329/10 **פלוני נ' מדינת ישראל** (ניתן ביום 14.11.10); ע"פ 5336/13 **צדוק נ' מדינת ישראל** (ניתן ביום 17.11.13); ע"פ 2398/14 **אלהוזייל נ' מדינת ישראל** (ניתן ביום 8.7.14); ע"פ 4435/11 **מחמוד מרזוק נ' מ"י** (ניתן ביום 1.7.12); **עניין סולימאן וכן עניין בסל**.

ראו גם ע"פ 8133/15 **יונס נ' מדינת ישראל** (ניתן ביום 5.4.17), שם הורשע המערער בהחזקה ונשיאת נשק שלא כדין, הפרעה לשוטרי בעת מילוי תפקידו, ועבירות נהיגה ללא רישיון וללא פוליסת ביטוח. המערער נהג ברכב ללא רישיון כשלצדו נאשם נוסף. לאחר שהבחין ברכב משטרה האיץ המערער את נסיעתו, פגע ברכב המשטרה, ולאחר מכן עצר את רכבו וברח מהמקום. בית המשפט המחוזי העמיד את מתחם העונש ההולם על 12 עד 36 חודשי מאסר בפועל, והשית על המערער עונש של 14 חודשי מאסר.

המדינה לא ערערה על גזר הדין, וערעורו של המערער על קולת העונש נדחה, תוך ציון כי העונש שהושת עליו נוטה לקולא.

37. ראוי לציין כי הצדדים בטיעוניהם לעונש התמקדו בעבירות הנשק, כאשר עבירות התעבורה שגם בהן הורשע הנאשם, ובמיוחד נהיגה של מי שאינו מורשה לנהוג, הן עבירות המסכנות את שלום הציבור סיכון ממשי. לכן גם בעבירות של נהיגה ללא רישיון נהיגה וללא ביטוח תוך נהיגה פזיזה, קבעו בתי משפט פעמים רבות כי מדובר במעשים חמורים המבטאים זלזול בחוק ובזולת והתנהגות כזו צריכה לגרור ענישה משמעותית ומרתיעה מאחורי סורג וברית.

38. באשר לנסיבות הקשורות בביצוע העבירה, אציין כי מדובר בעבירה שקדם לה תכנון ושהנאשם אחראי לה באופן מלא, אזכיר כי לדברי הנאשם, קדם לביצוע העבירות המיוחסות לו בכתב האישום הייתה פגיעה "בתא המשפחתי" עת בוצע ירי כלפי בן דודו וכן הופנו איומים כלפיו. כמובן אין בטיעון זה כדי להצדיק מעשיו של הנאשם; וגם לו דברים אלו היו מוכחים כדבעי; הרי שאין לקבל דרך פעולה זו ולנהוג בניגוד לחוק וכמי שעושה דין לעצמו. במקרה זה חומרת המעשים מקבלת נופך נוסף, בעיקר מהנזק שהיה צפוי להיגרם מביצוע העבירות המיוחסות לנאשם.

39. בנסיבות אלו, בזיקה לערכים החברתיים המוגנים שנפגעו מביצוע העבירות ומידת הפגיעה בהם, מדיניות הענישה הנהוגה והנסיבות הקשורות בביצוע העבירה, אני סבור, כי מתחם העונש ההולם בגין העבירות אותן עבר הנאשם, **נע במקרה דנן בין 24 עד 48 חודשי מאסר בפועל** לאירוע כולו בצירוף עונשים נלווים.

לא מצאתי כי יש מקום לקבוע מתחם ענישה נפרד לכל אחת מן העבירות שכן מדובר באירוע אחד מתמשך.

40. גזירת עונשו של נאשם בתוך מתחם העונש ההולם לעולם תהא אינדיבידואלית. ברי, שיש לבחון במכלול השיקולים נסיבות הקשורות לנאשם הספציפי שאינן קשורות לביצוע העבירה, זאת ע"פ קביעת ביהמ"ש העליון שכל מקרה יבחן לפי נסיבותיו המיוחדות - ראו ע"פ 10444/06 **עייני נ' מדינת ישראל** (ניתן ביום 25.04.07); ע"פ 433/89 **אטיאס נ' מדינת ישראל** (ניתן ביום 03.10.89); וכן סעיף 40א לחוק.

41. באשר לנסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירה, ראוי לציין, כי במכלול השיקולים, כנסיבות לקולא נלקחו בחשבון הודאתו המידית של הנאשם בטרם החלה שמיעת הראיות, חסיכת זמן שיפוטי יקר, הבעת החרטה, מצבו המשפחתי, נסיבותיו האישיות וגילו.

מצד שני, כנסיבות לחומרא נלקחו בחשבון עברו המכביד של הנאשם הכולל 19 הרשעות קודמות בשלל עבירות ובכללן החזקת נשק, עבירות רכוש, לרבות שוד ועבירות אלימות, כאשר רק ביום 24.3.13 נגזרו על הנאשם שלוש שנות מאסר בפועל בגין הרשעתו בעבירה של החזקת נשק, וזאת במסגרת ת"פ 50340-12-12 בבית משפט השלום בעכו. במסגרת גזר דינו בתיק הנ"ל הורה בית המשפט, בנוסף, על הפעלת מאסר מותנה בן 7 חודשים שהושת על הנאשם באופן מצטבר, כך שסך הכל נקבע כי על הנאשם לרצות מאסר למשך 3 שנים ו-7 חודשים החל מיום 15.12.12. קרי, הנאשם שוחרר ממאסרו לפני זמן לא רב, והנה, בחלוף כ- 9 חודשים בלבד ממועד שחרורו ממאסרו האחרון שב והסתבך בפלילים בעבירות חמורות נשוא כתב האישום המתוקן בתיק דנן, שחלקן זהה לעבירה בה הורשע לפני שנים לא רבות, מבלי ללמוד את הלקח, להפנים חומרת התנהלותו ולתת ביטוי אמתי לחרטתו.

מה גם בתחום התעבורתי לחובתו של הנאשם 3 הרשעות קודמות בין השנים 2000-2010, בגין עבירות של נהיגה ללא רישיון נהיגה - (הנאשם מעולם לא הוציא רישיון נהיגה), חציית רמזור באור אדום, חציית כביש במקום שבו מותקנת גדר בשטח הפרדה וכו'.

כעולה מרשימת כליאות לאדם בשב"ס שהוגשה וסומנה ת/3, עולה כי נוכח עברו הפלילי המכביד הכולל מספר רב של הרשעות, הנאשם שהה במאסר בפועל למשך תקופות שונות בין השנים 2000 עד 2016.

התנהלותו של הנאשם מלמדת על בחירתו המצערת, בדרך חיים עבריינית, כשהמאסרים שהוטלו עליו לא גרמו לו להפנים שדרך זו פוגעת קשות בעקרון של טובת הציבור והסדר החברתי.

ה. סוף דבר:

42. לאחר ששקלתי את מכלול הנסיבות המפורטות לעיל ובחנתי את טענות הצדדים, מבלי להתעלם משיקולי הענישה, לרבות מתן הבכורה לערך החיים, שמירת הגוף, שמירה על שלום הציבור ובטחונו, וכן נתתי דעתי לנסיבותיו האישיות של הנאשם, עברו, הודאתו, וחרטתו כשכולי תקווה שהפעם היא אכן חרטה אמיתית וכנה, אני גוזר על הנאשם את העונשים הבאים:

א. 42 חודשי מאסר בפועל מיום מעצרו, קרי מיום 10.7.17.

ב. 15 חודשי מאסר על תנאי, כשהתנאי הוא, שהנאשם לא יישא עונש זה אלא אם, תוך 3 שנים מיום שחרורו, יעבור עבירת נשק מסוג פשע, ויורשע עליה בדיון.

ג. 7 חודשי מאסר על תנאי, כשהתנאי הוא שהנאשם לא יישא עונש זה אלא אם תוך שנתיים מיום שחרורו, יעבור עבירת נהיגה ללא רישיון ויורשע עליה בדין.

ד. אני פוסל את הנאשם מלקבל או להחזיק רישיון נהיגה למשך 3 שנים, בהתאם לחוק ולדין.

ה. שנתיים פסילה על תנאי מלקבל או להחזיק רישיון נהיגה, לבל יעבור במשך 3 שנים עבירה של נהיגה ללא רישיון נהיגה.

ו. בשל מצבה הכלכלי הקשה של משפחת הנאשם, אני נמנע מלהטיל עליו קנס כספי. יחד עם זאת, עליו לחתום על התחייבות כספית ע"ס 3000 ₪ להימנע מעבירות בנשק תוך שנתיים מיום שחרורו מהמאסר.

אם לא יחתום על התחייבות יאסר למשך חודש ימים.

זכות ערעור לבית המשפט העליון תוך 45 יום, הודעה לנאשם.

ניתן היום, כ"ח בטבת תשע"ח, 23.1.2018, במעמד הנאשם שהובא ע"י הליווי, ב"כ הנאשם עו"ד אילן אלימלך וב"כ המאשימה עו"ד יוסי גימפל.